

THUÊ ĐỒNG CHO VỊT ĂN

Ở một vùng quê thuộc miền Tây, anh Năm Khơi là một người nuôi vịt chạy đồng lâu năm. Mùa nước nổi về, đồng ruộng sau vụ gặt trở thành nguồn thức ăn dồi dào cho bầy vịt. Biết anh Ba Lý có hơn chục công ruộng vừa gặt xong, anh Năm tìm đến hỏi thuê.

Sau một hồi thương lượng, hai bên thỏa thuận miệng:

- Anh Năm Khơi sẽ trả 2 triệu đồng/công để thả vịt ăn trong vòng hai tháng.

- Anh Ba Lý đồng ý nhưng yêu cầu anh Năm phải giữ gìn, không để vịt phá đám mạ cạnh bên làm ảnh hưởng vụ sau.

Xong thỏa thuận, anh Năm Khơi dắt hơn nghìn con vịt ra đồng, vui vẻ nghĩ rằng mùa này sẽ trúng lớn.

Chưa đầy một tháng sau, anh Ba Lý bất ngờ đến ruộng, mặt mày khó chịu. Anh thấy vịt dẫm đạp lên mạ non mới gieo, nước đục ngầu. Nhìn cảnh đó, anh nổi giận, tìm ngay anh Năm Khơi:

- Anh Năm, anh coi bầy vịt của anh kìa! Tôi đã nói rồi, đừng có để nó phá ruộng. Đám mạ tôi gieo chưa được nửa tháng đã bị nó phá nát, giờ anh tính sao đây?

Anh Năm đang vớt cá ven kênh, nghe vậy liền cười trừ:

- Trời đất!... Tôi có thả vịt sát mé mạ đâu, tội nó chỉ kiếm ăn lúa chéc gần đám mạ thôi, sao anh lại làm dữ lên vậy?

Anh Ba phản bác:

- Dữ hả, anh lại đây coi nè! Tôi bỏ biết bao nhiêu công gieo mạ, giờ vịt lội vô bầm dập hết, không có chỗ nào ra hồn. Tôi nói rồi, anh phải dời đàn vịt đi chỗ khác ngay cho tôi!

Anh Năm bắt đầu bực:

- Nói nghe kỳ vậy ông Ba? Tôi đã trả tiền thuê đủ hai tháng, giờ chưa hết thời gian, anh đòi đuổi thì có phải là ép người quá đáng không?

Anh Ba cương quyết:

- Tôi không cần biết, thà mất mấy triệu tiền thuê còn hơn mất cả vụ mùa.

Anh Năm tức giận đập mạnh cái nón xuống đất:

- Vậy ông tính quýt tiền hả gì? Tôi nuôi vịt bao năm nay, chưa từng bị ai xử ép kiểu này. Tôi mà dời vịt đi bây giờ là lỗ nặng cho nên không có chuyện đó đâu!

Hai người càng lúc càng lớn tiếng, một số người dân đi ruộng xung quanh xúm lại coi. Ông Ba Lý tức tối dọa:

- Anh liệu hồn! Bắt đầu từ ngày mai tôi mà thấy con vịt nào còn trên ruộng thì đừng có trách.

Anh Năm phản pháo:

- Vậy anh định làm gì đàn vịt của tôi, nói nghe coi?

Anh Ba Lý cũng không vừa, hai người tranh cãi nhau quyết liệt:

Anh Ba: Tôi sẽ thả bầy chó ra... Lúc đó kết quả ra sao anh cũng biết rồi hé?

Anh Năm: Tôi thách anh đó, có ngon làm thử coi chơi? Thằng này là dân nuôi vịt tứ phương, trước giờ không có ngán ai đâu...anh đừng có hù!

Anh Ba: Hù hay làm thiệt ngày mai anh sẽ biết!

Anh Năm: Anh làm đi, tôi sẽ thừa anh lên xã đó.

Anh Ba: Thừa thì cứ thừa, anh đi liền đi!

Không ai chịu nhường ai, tình hình căng như dây đàn.

Lúc này, ông Bảy Đồn - Trưởng Ban nhân dân ấp - Tổ Trưởng Tổ hòa giải nghe chuyện liền đến can ngăn:

- Hai người làm cái gì mà um sùm vậy? Chuyện gì từ từ nói, sao lại dọa kiện tụng nhau?

Anh Ba Lý bức xúc chỉ ra đồng:

- Anh Bảy coi đi! Bầy vịt của anh Năm Khơi này phá hết đám mạ của tôi... Tôi kêu ảnh lừa đi chỗ khác mà ảnh không chịu, có chịu nổi không?

Anh Năm cũng không kém:

- Tôi thuê hai tháng, mới có một tháng mà anh Ba Lý đòi đuổi, vậy có phải nuốt lời không anh Bảy?

Ông Bảy Đồn trầm ngâm rồi phân tích:

- Tôi nói thiệt hai ông nghe, theo Điều 385 Bộ luật Dân sự năm 2015, hợp đồng miệng cũng có giá trị pháp lý. Vậy nên, chú Ba Lý không thể tự ý đơn phương chấm dứt hợp đồng khi chưa hết thời gian thuê. Đối với chú Năm Khơi, nếu đàn vịt gây thiệt hại cho ruộng mạ thì theo Điều 584 cùng bộ luật, chú cũng phải có trách nhiệm bồi thường cho chú Ba. Hai bên cứ kiện lên xã thì cũng phải căn cứ vào đó mà xử. Nhưng thôi, ông bà xưa có câu "*Bán anh em xa, mua láng giềng gần*", chẳng lẽ ở chung xóm mà làm căng vậy hoài sao được?

Ngừng một chút, ông Bảy Đồn chậm rãi nói:

- "*Lời nói chẳng mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau*". Thôi thì tôi có ý này: chú Năm Khơi ban ngày cho vịt ăn trên đồng, nhưng khi trời chập choạng tối thì lừa về mé kênh ngủ, không để tụi nó lội vào đám mạ nữa. Còn chú Ba Lý, chú cũng giảm tiền thuê một chút để hỗ trợ chú Năm di chuyển bầy vịt, coi như chia sẻ với nhau, được không?

Hai bên im lặng suy nghĩ. Cuối cùng, anh Ba Lý hậm hực gật đầu:

- Thôi thì vậy cũng được, nhưng tôi chỉ giảm còn 1,5 triệu/công thôi nghe?

Anh Năm Khơi cũng bốt nóng:

- Vậy tôi cũng chịu, nhưng anh đừng có trách tôi nếu còn con vịt nào lỡ chạy vô mạ ban ngày nghe?

Ông Bảy Đồn cười lớn:

- Vậy thì tốt quá rồi. Bây giờ hai bên bắt tay hòa nhau cái coi nè!

Sau một hồi do dự, cuối cùng anh Ba và anh Năm cũng chịu bắt tay. Đám đông đứng xem cũng vỗ tay cười theo và khâm phục sự hòa giải khéo léo của ông Bảy Đồn.

Từ đó, mỗi chiều, anh Năm Khơi lừa vịt về mé kênh, còn anh Ba Lý cũng đỡ bực bội vì đám mạ non không bị phá nữa. Mâu thuẫn được giải quyết, không ai phải kéo nhau ra chính quyền kiện cáo.

Ông Bảy Đồn nhìn theo hai người rồi chép miệng: “*Chồng hòa vợ thuận muôn đời thịnh - Láng giềng hòa thuận vạn ngày vui*”.

Rồi ông cười hiền hậu, tiếp tục công việc của một người hòa giải viên mát tay trong làng./.

- HẾT -